

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gl.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu.

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXII.

V Celovcu, 7. maja 1903.

Štev. 19.

Vabilo.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem napravi v nedeljo dne 10. maja t. l. ob 1/2 3. uri popoldne v gostilni pri p. d. Krištofu v Škofičah shod s sledečim sporedom: 1. Pozdrav. 2. Razgovor o občinskih razmerah in volitvah. 3. Naš položaj. 4. Raznoterosti. Slovenci, udeležite se napovedanega shoda v prav velikem številu!

Odbor.

Tlačeni Jugoslovani.

Slovanom na jugu usoda nikdar ni bila prav naklonjena. Nekdaj so morali braniti srednjo Evropo pred turškimi navali, za njihovim hrbotom pa so se mirno razvijali Nemci in si pridobivali duševnega in gmotnega bogastva. Dandanes imajo Jugoslovani mnogo več sovražnikov nego samo Turke. Slovenci trpimo pod nemškimi in italijanskimi krivicami. V Hrvate se zaganja oholi Mažar ter jim hoče vzeti njih gospodarsko samostalnost in počasi tudi njih narodnost. Na srbske notranje razmere še vedno slabo vpliva nemško-mažarski duh, ki veje iz Dunaja in Budimpešte. Makedonski Slovani pa trpe pod turškim jarmom.

Makedonski Slovani sledé vzgledu drugih jugoslovanskih bratov ter hočejo s silo odstraniti turško vladu in se osamosvojiti. Mera krivic, ki se jim godé dan za dnevom, je že davno polna in odpor proti krutemu tlačenju se kaže sedaj tudi v dejanju. Makedonski Slovani se pripravljajo na dan rešenja. In ta dan si hočejo pripraviti z orožjem.

Na Hrvate pritiskajo Mažari. Ti so poslali v Zagreb bana Khuen-Hedervarya, ki uporablja svojo moč, da pripravlja Hrvatsko za popolno združitev z Ogrsko. Toliko hrvatskih davkov mora na Ogrsko. Vrhutega so si Ogrji osvojili pomorsko mesto Reko. Vse službe na Hrvatskem dobivajo le ljudje, ki so mažaroni. Ban Hedervary ne skrbi popolnoma nič za gospodarski ali prosvetni napredek Hrvatske. Zato tudi Hrvatska propada, ljudstvo je vedno bolj siromašno, beda se nastanja. Toda ljudstvo hrvatsko je začelo uvidevati, kako ga ban ugonablja. Zato se je začelo upirati takemu vladanju. Priraja zborovanja, demonstracije. Ban pošilja vojske in orožnike nad nje, a mir na Hrvatskem se noče

vrniti. Središče tega gibanja je mesto Zagreb. Bajoneti se svetijo po ulicah, a v kljub temu in baš radi tega razburjenje narašča. Demonstracije proti banu, se nadaljujejo. Pri neki demonstraciji je orožništvo šlo z bajoneti nad množico. Množica se ni premaknila in je klicala: „Streljajte!“ Nato so orožniki obstali, ne da bi nadaljevali naskok na množico. Takega odločnega odpora proti mažarskemu nasilstvu ni nihče pričakoval. Ban je obdan s tujimi policijskimi uradniki, ki skrbé za njegovo varnost. Zaporji so prenapolnjeni zaprtih demonstrantov. Aretiranci v skupnih zaporih glasno kličejo: „Abzug Mažari!“ in imajo govore, da se sliši na cesto. V Zagrebu je poleg vojakov 300 policajev in 150 orožnikov, ki skrbé za red.

Do velikih izgrediv je prišlo dne 28. aprila tudi v Karlovcu. 3000 demonstrantov se je navalilo na kolodvor s klici: „Hura!“ in „Abzug Mažaroni“. Demonstrantje so udrli na peron, kjer so v hipu vse mažarske napise pometali na tla in jih razbili. Razbili so tudi vse klopi, čakalnice in restavracijo. Nekaj železničarjev, ki so se postavili demonstrantom v bran, je ranjenih, dva železničarja sta težko ranjena. Demonstrantje so hoteli porušiti tudi stanovanje načelnika postaje, a našli so stanovanje zavarovano. V predsobi načelnikovega stanovanja so vse razbili. Vojaštvo je končno demonstrante razpodelo. Razburjenost raste povsodi.

Slovani na jugu čutijo tuji jarem, ki jim še leži na tilniku in delajo priprave, da se ga osvobodijo, da ga vržejo na tla. Jugoslovan gre na dan!

Dopisi.

Velikovec. (Pobalinstvo.) V nedeljo dne 26. aprila po noči pobili so na „Národnem domu“ tablo našega rojaka g. dr. V. Hudelista. Kdo je ta junaški čin izvršil, se še ne vé, pa se lahko ugane, ker je bil na tabli zraven nemškega tudi slovenski napis! Kaj takega se more zgoditi le pri nas, kjer trobi vse v nemški rog. Ako stopiš, razun nedelje in srede, tukaj v kakošno gostilno in se predrzneš slovensko govoriti, koj ti bje na uho nekaj tistih priimkov, kakor jih rabijo le najbolj zagrizeni Vsenemci in polnokrvni (?) „Tevtoni“. Idi pa v naše gostilne v nedeljo po božji službi ali pa ob sredah, ko je tržni dan, hej, kako milo doni na ušesa velikovških purgarjev glas „bindišar-

skega“ kmeta, ko zahteva za svoj slovenski denar jesti ali piti; isto je po prodajalnicah. Znano je, da se Nемеc malokdaj nauči slovenskega jezika, bodisi pismenega ali pa vsaj v narečji tako, da bi ga imel popolno v oblasti. A tukaj čuješ ob navedenih dneh najhujše nasprotnike Slovencev tako jedernato slovenski kramljati, da misliš, da si kje na Kranjskem, ne pa v slavnoznanem Velikovcu. Le tako naprej! Vrč gre samo tako dolgo do studentca, dokler se ne pobije!

Velikovec. Pri nas ste vsako nedeljo in praznik dve pridigi, a razun dveh v celem letu vse nemške. A pri pridigah vidiš večidel prazne klopi ali so poslušalci Slovenci iz okolice, ki polovico pridige ne razumejo. Mesta so v tem oziru za okoličane vedno škodljiva. Vse leti ob nedeljah in praznikih tja po opravkih ali tudi brez potrebe, doma pa stojijo farne cerkve prazne. Ljudstvo zanemarja poslušanje božje besede in ni potem čuda, da se počasi odvadi krščanskemu življenju. Najboljše bi bilo, da bi se vpeljala vsaj ena slovenska pridiga vsako nedeljo; poslušalcev bi bilo dosti in duševnega sadu tudi. Povsod je množina odločilna, zakaj ne tudi v tako imenitnej stvari, kakor je oznanovanje božje besede?

Velikovec. (Požari.) Dne 27. aprila zvečer je gorelo pri p. d. Serajniku v Mrzli vodi. V kratkem času sta bila biša in hlev v plamenih ter pogorela do tal. Ker ni bilo vetra in so prihitele bližnje požarne brambe na pomoč, se ogenj ni razprostrl na bližnje hiše. Škoda je velika. — Dne 25. aprila je gorelo pri p. d. Magnetu na Pustriici. Škode je 1000 K.

Velikovec. (Slovenska posojilnica.) V minulem 12. upravnem letu 1902 je pristopilo 35 zadružnikov, izstopilo je 19 zadružnikov in šteje posojilnica s sklepom računskega leta 501 zadružnikov. Promet v računskem letu je bil naslednji: Sprejemkov 260.263 K 10 vin. Izdatkov 250.647 kron 66 vin. Vkup 510.910 K 75 vin. Čistega dobička je bilo 976 K 92 vin., kateri se priporoča občenemu zboru v sledečo razdelitev: Načelstvo dobi nagrade 700 K. Za sklepanje računa 100 K, Ciril-Metodovi družbi 100 K. Ostanek se pridene rezervni zakladi, katera je narastla na 13.390 K 23 vinarjev. Čisti dobiček leta 1901. v znesku 2263 kron 15 vin. se je razdelil, kakor je odbor priporočal občenemu zboru, izvzemši 283 K 31 vin., ka-

PODLISTEK.

Bela vrtnica.

I.

Popoldne mrzlega zimskega dne se je vstala pred stanovanjem vrtnarice bogato opremljena kočija. Izstopila je lepa gospa, srednje starosti, in krasna, življenja polna gospodičina; grofica Saldern in njena hčerka Klementina.

„Morem li govoriti z gospodičino Ozbilnikovo!“ vpraša gospa vstopivši v malo sobico.

„Ta sem jaz, milostiva“, odgovori ljubeznivo dekletu kakih sedemnajstih let, ki je sedela za mizo, pogrnjeno z različnimi cvetkami.

„Zelo me veseli“, je pričela gospa, „da sem vas dobila. Prihajava v zelo važni zadevi. To je moja hči, ki se v kratkem poroči. Rada bi okrasila svojo poročno obleko z belimi vrtnicami. Sicer dobiva teh povsod dovolj, a medve želiva dobiti najboljše, kar jih je sploh dobiti mogoče. Zvedeli sva, da imate vi neko posebno vrsto, katerim druge niso niti od daleč kos, da jih pa tudi zelo neradi daste, da jih čuvate kakor punčice svojih oces, da so vam drage, kakor najdražji spomini.“

„Zvedeli ste resnico. Res imam šop vrtnic, ki si jih je moja rajna mati sama vzgojila in ki daleč presegajo druge v lepoti. Te vrtnice so tudi edin, najdražji spomin moje matere, ki mi ga je zapustila. Vsled tega so mi tako drage in jih tako nerada dam.“

„Ali morem videti cvetlice?“

Z nalahnim poklonom povedla ju je Marija h grmu, na katerem sta bila dva ravno razpuščajoča se popka.

„Dobiva li lahko oba?“ — vprašala je hitro gospa. Pogled na popka očarajoče lepote jo je nepričakovano presenetil. Da more dobiti kaj tako krasnega, o tem še sanjala ni!

„Enega vam prepustim“, je odgovorila vrtnarica in nehoté se ji je izvil iz prsij globok vzdih. „Milostljiva gospodičina bode lahko ponosna na-nj. Drugi ni na prodaj za noben denar; je že davno oddan.“

„Pošljite torej pojutrašnjem eno vrtnico v Saldernovo palačo, drugo nadstropje št. 10.“

Grofica je položila na mizo za Marijine razmere veliko svoto in gospi ste odšli.

„Kako srečen naključek!“ vzdihnila je deklica, ko je bila sama. „S to svoto plačam zaostalo najemino in potem me gotovo gospodar vun ne vrže; lahko bom še stanovala tu, na tem dragem mi kraju, kjer mi je umrla moja dobra, predobra mamica. O moja mamica, o moja ljubljena mamica! Ti ne pozabiš svoje zapuščene Marije, ti jo čuvaš, ti prosiš tam pri ljubem Bogu za njo, ti jo blagoslavljaš! Jaz se ti zahvaljujem za vse, hočem vedno spolnovati tvoje nauke, hočem živeti po njih do groba. To naj ti bode dokaz moje hvaležnosti!“

II.

Mlada vrtnarica je prebila naslednjo noč v solzah in molitvi. Jutri bode minulo leto, odkar se je poslovila od nje njena dobra mati, odkar jo je zadnjikrat tako ljubeznivo pogledala, odkar je zadnjikrat dvignila svojo oslabeledo desnico, da je blago-

slovila punčico svojega očesa, kakor je imenovala Marijo. Jutri bode leto, odkar je umrla ona, ki bi bila dala svojo kri, samo da bi bila ona, Marija, srečna, samo, da bi nji osladila življenje. O dobra mati; o ljubezni polno materino srce! — — —

Med molitvijo in solzami so ji živo stopali pred oči zadnji trenutki predrage ranjke. — Bila je ravno taka noč kot nocoj — mrzla — ona je klečala poleg postelje — smrt je že poljubila čelo materino — tedaj pa je ta šepetnila komaj slišno: „Marija, moj dragi otrok, ali še cvete vrtnica?“

„Se mati!“ odgovorila je ona med potoki solza.

„Prinesi mi jih, da jih vidijo moje oči, zadnjikrat poduham in se tako okrepcam.“

„Mati, ali ni voj teh cvetlic premočan? Zdravnik je rekel, dà...“

„Ne, ne, otrok“, odgovorila je tiho umirajoča.

„Celo življenje sem preživela med cveticami in te, ki sem jih negovala kakor svoje otroke, me bodo preživlele. Marija, prosim te, daj mi eno vrtnico, ko bom umrla, na oder, in pusti, da bo šla z menoj v grob.“

Eno uro pozneje jokala je sirota ob truplu svoje mrtve matere, bridko, pretresljivo jokala. Sedaj je sirota. Mater so ji zagrebli; kar je želela, to je z veseljem storila; bila je pokopana z belo vrtnico v roki. Na njenem grobu pa je storila hčerka obljubo, ki jo ji je narekovalo ljubezni ki-peče srce. — — —

Ko je Marija v jutro po na pol prečuti noči vstala, se je spomnila, kaj je obljubila večeraj Saldernovim. Šla je torej v cvetličnjak, da bi odrgala vrtnice. Toda kaj je to. Ko je opazila, da je najlepši odpadlo po noči par listov, je malo manj-

tere so se priklopile rezervnemu fondu. Posojil je 245.964 K 31 vin., hranilnih vlog 375.740 K. Deležev je 7124. Posojilnica je lastnica „Národnega doma“ v vrednosti 36.000 kron. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, katera je zadnjo revizijo izvršila meseca junija leta 1902.

Mohlíče. Gotovo se bodete, g. urednik, čudili, da iz našega kraja tako dolgo ni prišla nobena novica. Se pač ni prigodilo nič novega! Danes pa vendar moram poročati, da smo začeli s potrebnim popraviljem naše cerkve in pokopališkega obzidja. Bil je zares že skrajni čas. Sedaj še le, ko so začeli zidarji kakor žolne kljuvati po obzidju, se natančno vidi, koliko je že bilo slabega. Toda ne samo zunaj je cerkev potrebna prenovljenja, še bolj je to želeli od znotraj, kar pa se morebiti doseže prihodnje leto. — Letos obhajamo tudi šmarnice, katere pobožnosti že več let ni bilo v naši župniji.

Jezersko. (Iz Grintavskega pogorja.) „Alpský Věstník“ poroča, da bo odslej gorska steza od Češke kočice preko Savinskega sedla v Turški žleb za celo uro krajša, ker je zgradila Češka podružnica novo zvezo naravnost od Savinskega sedla do Turškega žleba, tako da ni treba več hoditi doli do kočice na Okrešlju, odtod pa zopet navzgor k Turškemu žlebu. Ta steza je del velekrasne okrožne poti v gorah, ki je bodo deležni oni, ki pridejo skozi Turški žleb na Skuto in Štrucu, odtod pa na Mlinarsko sedlo in doli k Češki kočici.

Pliberška okolica. (S poti.) Slučajno me privede pot v lepo vas Ponikev. Zejen sem bil, grlo mi je bilo suho in prašno, in na srečo se spomnim, da je bila v Ponikvi včasih tudi gostilna. Ali o, v moje veliko čudo zagledam napis na stari gostilni: „Gastchas cum Komposch“. Kaj bom tukaj, uboga slovenska para, saj me tukaj ne bodo razumeli! Grem torej dalje. Že zopet nekaj novega: moje oči obstojijo na velikanskem dimniku, ki je skoraj stolpu enak. Kaj je neki to: tako mala kočica, pa tako visok dimnik. Ko pridem na prednjo stran, vidim, da je to „Feuier lösch Geräthaus“. Čudna hiša in čudno ime, le to za gotovo spoznam, da se silno kuri notri, sicer bi ne potrebovala tako velikega dimnika. Ker sem bil zejen, sem se oziral za vodo, ki je tudi dobra za silo. Ravno pred tistim čudnim „havzom“ je čisto prazna vodna struga. Hitro zvem, da letos do malih izjem ni vode na Ponikvi; a to jih nič ne vznemirja, ko jim pristno berolinsko pivo iz Kompoševoga „Gasthasa“ tako dobro hladi deloma ponemčena slovenska grla. Jaz pa, uboga slovenska para, ki v Ponikvi nisem našel gostilne, da bi si ugasil silno žejo, bom pa romal zejen po svetu, dokler ne najdem kje slovenske gostilne. Če kdo ve zanjo, pa mi svetuj!

Spodnji Dravograd. (Naša hranilnica in posojilnica) je imela v minulem XV. upravnem letu 1902 vkup 326.556 K 52 vin. denarnega prometa. V minulem letu pristopilo je 25 zadržnikov z 48 deleži. Izstopilo je 9 zadržnikov z 14 deleži. Ostalo je 627 zadržnikov z 1667 deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 96, uničilo 54, obstoji 506 knjižic za 322.539 K 80 vin. in iznaša povprečna vloga 637 K 43 vin. Posodilo se je na novo 32 zadržnikom, 37 zadržnikov je pa posojilo popolnoma vrnilo; dolžnikov je torej 573, dolgujejo skupaj 313.359 K 56 vin., ali povprek 546 K 87 vin.

kalo, da se ni onesvestila. Med tem, ko je premišljevala, kaj ji je storiti, vstopil je gospodar in zahteval na način, ki ne bi pristojal na pol divjemu človeku, zaostalo najemnino, ako ne, naj se spravi takoj iz hiše.

„Ne morem jo pri najboljši volji plačati.“ odgovorila je deklica.

„Saj imate vendar, kakor vidim, denar“, je dejal gospodar kazoč na bankovce, ki so ležali na stranski mizici še nedotaknjeni.

„To ni moje, kajti vrtnici, ki sem je prodala za poroko, sta odpadla dva lista in s tem je zgubila pol svoje lepote.“

„Pa pošljite drugo!“

„Ne morem, gospod! Davno je že oddana, tako da je sedaj ne morem in ne smem prodati za nobeno, tudi za najvišjo ceno!“

„Ako je pa tako“, je odgovoril razjarjen gospodar, „potem pa le hitro poberite svoja šila in kupita in spravite se mi takoj iz hiše. Jaz nimam za lenuhe in take, ki ne plačujejo, nič prostora v hiši!“

„Jaz vam bom vstregla“, je odgovorila s tresočim glasom deklica.

Uro pozneje je prišla Saldernova gospa, da bi videla vrtnico, katere kupnino je ravnokar nazaj dobila. Gospodar ji je mogel samo to povedati, da je vrtnarica z najlepšo v roki ravnokar odšla.

„Vidite, tam-le gre!“

Nepopisna radovednost se je polastila grofice. Kam neki gre deklica z najlepšo rožo? Hočemo videti!

Pot jih je vodila po mnogih cestah in ulicah, dokler nista prišli na — pokopališče. Tu je po-

čistega dobička je bilo 1767 K 38 vin., kateri se po sklepu občnega zbora za dobrodelne namene tako-le razdeli: 1. Velikovški „Národní šoli“ 100 K. 2. Za uboge otroke na Ojstrici 100 K. 3. Za uboge otroke v Dravogradu 100 K. 4. Za uboge otroke v Otiškem vrhu in St. Janu 50 K. 5. Za učiteljski dom v Celovcu 50 K. 6. Za popravo lastnega poslojpa 1010 K. 7. Rezervnemu zakladu 357 K 38 vinarjev. Rezervni zaklad znaša 18.213 K. 04 vin. Posojilnica ima svojo hišo, ki je vredna 30.000 K. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, katera je zadnjo revizijo izvršila dne 19. junija 1902.

Prevalje. (Mladi žganjepivci.) Svojo dozorelost so hoteli pokazati te dni trije mlečnozobi učenci naše šole. S svojimi predolgimi prsti so si prisvojili nekaj denarja, za katerega so si nakupili zaželjenega hudičevega olja ali žganja, in sicer za poskušnjo kar pol litra. Pa poskušajo so slabo prestali; zakaj žganje jih je vrglo in obležali so vsi trije med potom domu grede. Zares žalostna prikazen! Kam pridemo, če tako napredujemo?

Prevalje. (Človeške kosti) so našli na Stražišču pri H. Popravljali so hlev, in ko so kopali zemljo za nov zid, naleteli so na človeško okostje. Ohranjene so še vse kosti, vendar so že precej trhle. Zraven je ležal tudi močno zarjaveli kuhinjski nož. Skoraj gotovo se je zgodil tu kak zločin, pa kako in kdaj?

Gradec. Slov. kršč. izobraževalno društvo „Domovina“ v Gradcu priredi dne 10. maja s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora prijateljskega društva „Slavulj“ veselico s petjem lastnega pevskega zbora, s srečolovom, šaljivo pošto in drugo zabavo v dvorani hotela „Zum Schimmel“, Reiterschulgasse. Začetek ob 3. uri popoldan. Vstopnina 20 vinarjev.

Novičar.

Na Koroškem.

Slovenski odvetnik v Celovcu. Odvetniška zbornica v Celovcu uradno naznanja, da se bo preselil odvetnik g. dr. Janko Brejc iz Ljubljane v Celovec. — Vsakomur je dobro znano, kako nujno potrebujemo na Koroškem národnega slovenskega odvetnika. Srčno zato pozdravljamo, da se je g. dr. Janko Brejc odločil, preseliti se v Celovec. Že sedaj opozarjamo na to vse rodoljube, zlasti pa národne zavode, posojilnice itd., ter jih pozivljamo, da se bodo v vseh pravnih zadevah obračali do imenovanega gospoda, ki je mnogim rojakom že dobro znan, in ki je večino svoje mladosti preživel v Celovcu. G. dr. Brejc se preseli v Celovec začetkom meseca avgusta.

Občinske volitve v Celovcu. Minuli teden so se vršile tu dopolnilne volitve za občinski zbor, a brez vsega zanimanja. Vidi se, da se volilci za mestno gospodarstvo malone prav nič ne zmenijo več. Dne 27. aprila je volil tretji razred. Izvoljeni so bili kandidati vladajoče nemško-nacionalne klike. Od blizu 1000 volilcev jih je prišlo volit samo 276. Socijalno-demokratski kandidat, urednik A. Riese, je dobil 110 glasov. Tudi od socijaldemokratske strani ni bilo skoro nobene agitacije. Pri volilnih

iskala Marija s pušpanom ograjen grob; pokleknila je in v sredo vsadila vrtnico.

„Mati, ljuba mati! Glej, tukaj ti prinašam eno izmed belih vrtnic, katere si v življenju tako ljubila, tako negovala! Vsprejmi jo kot spomin in dokaz, da hočem vedno živeti po tvojih dobrih naukih!“

Pričela je pretresljivo jokati. Strastno se je oklenila priprostega križa in zdihovala.

„Mamica, zakaj si me zapustila, zakaj si me zapustila samo? ! . .“

Grofico je ta prizor tako pretresel, da je tiho odšla, da ne bi motila uboge sirote.

Ko je prišla mlada vrtnarica vsa izmučena, objokana s pokopališča domov in pričela pospravljati svoje stvari, da se izseli, vstopi nenadoma gospodar. Marija se ga je ustrašila, ker se je bala novih surovih napadov, a gospodar jo je proti vsi svoji dosedanji navadi nepričakovano prijazno odgovoril. „Gospodičina, smem li vprašati, kaj sedaj namerjate?“

„Saj ste sami rekli, da moram zapustiti stanovanje, ker ne morem najemnino plačati.“

„Ta je že plačana in sicer za dve leti.“

„Kako je to mogoče?“

„Ravno vam prinašam pobotnico, da sem denar resnično prejel.“

Marija je vsprejela pobotnico. Mislila je in mislila, kdo da jo rešil iz zadrege, a ni si mogla razrešiti uganke. Zvečer je prišel k nji Saldernov služabnik, ji dal pismo in odšel. Ko je Marija odprla pismo, dobila je v njem bankovec za 50 goldinarjev in pisemce sledeče vsebine: „Ljubi otrok, jaz vem vse! — Vi ste dali cvetlico, s katero naj

shodih je bila udeležba prav sramotno slaba. Dne 29. aprila je volil drugi razred. Niti plakatov z imeni kandidatov niso več razobesili. Med kandidati ni več skoro nobenega domačina, rojenega Celovčana. Vsekako znamenje — nemško-naprednega Celovca! V 2. razredu je prišlo od 826 volilcev volit samo 136 in so bili izvoljeni 3 uradniki. — V prvem razredu jih je prišlo od 459 volilcev volit 188. Proti dosedanjemu odborniku Lochsu so postavili nekateri protikandidata, tesarskega mojstra Lerchbaumerja. Oklic za-nj je bil spisan v taki nemščini, da se Bog usmili! V oklicu zanj kakor za njegovega protikandidata so naglašali nemštvo in „fortšrit“! Kako je oboje zdaj rešeno, nihče ne vé! Izvoljen je bil poleg podžupana dr. Metnica in deželnega sodnijskega svetovalca Kratterja tudi Lochs. — Izid občinskih volitev za mesto gotovo nikakor ni časten!

Duhovske zadeve. Dne 30. aprila je bil č. g. dekan Jan. Wieser v kn. šk. domači kapeli v Celovcu umeščen na prošnjo Podkrnos, v nedeljo dne 3. maja pa v Škocijanu tamošnji novi župnik, č. g. Ant. Mikuluš. — Na sv. Višarje gredó letos č. g. g.: Jos. Dobrovč, provizor v Mohličah, kot zakristan; Jan. Loigge, kaplan v St. Ilju, in o. Mavrus Rožman, kapucin iz Lipnice na Štajerskem. — Pri kn. šk. vizitacijah meseca aprila je bilo 1059 otrok birmanih, in sicer: v Borovljah 186, v Svečah 319, v Podkloštru 236, v Nemškem Plajbergu 150, v Domačalah 168.

Novomašniki krške škofije. Letos bodo posvečeni g. g.: Iz IV. leta: Hueter Ferd. iz Berga pri Greifenburgu, Kogelnik Jan. iz Črneč, Rozman Jakob iz St. Jurija pri Celovcu, Serajnik Peter iz Kaple ob Dravi. — Iz III. leta: Gritschacher Fr. od sv. Petra v Lesu, Guggenberger Jožef iz Mute, Krappinger Robert iz Kotarč, Patterer Ant. iz Cerkna, Smodej Fr. od sv. Martina na Spodnjem Štajerskem, Watzinger Jožef iz Sovodenj.

Razpisano je mesto nadučitelja v St. Jakobu pod Celovcem do 17. maja. Prosilec mora znati slovensko. Na utrakvistični šoli v Melvičah je razpisano učiteljsko mesto do 25. maja. Na sestrazredni šoli v Prevaljah je razpisana služba učitelja do dne 26. maja. Znanja slovenščine ne zahtevajo!

Krajevna železnica Svetnavas-Borovlje. Ob enem z železnico preko Karavank nameravajo zgraditi tudi 6 kilometrov dolgo lokalno (krajevno) železnico, ki bi vezala Borovlje s Svetnavo vasjo ter bila v veliko korist železni obrti v Rožni dolini. Stroški za to progo so proračunjeni na 715.000 K oziroma z uporabo električne moči na 775.000 K. Koroška dežela je voljna prispevati 200.000 K, interesentje (mejaši) pa 100.000 K. Po dovršeni gradnji lokalne železnice Kranj-Tržič bi se Tržič v kratkem zvezal z Borovljami in tako dobila nova zveza Ljubljane s Celovcem.

Mlade tatice. Celovško deželno sodišče je obsodilo 16letno dekle Lizo R. iz Zlaten na dva meseca težke ječe s postom vsak teden, ker je svojemu gospodarju Fr. Baumgartner ukradla 191 K. 16letna Katra St. iz Kremsbrükene je bila že štirikrat kaznovana zaradi tatvine. Raznim ženskam je kradla obleko ter dobila zato 10 mesecev težke ječe s postom vsak mesec.

Samomoril. Dne 26. aprila se je v neki gostilni v Beljaku ustrelil 37letni vinski agent P. Schweiger s Tirolskega. Vzrok neozdravljiva bo-

bi bila jaz ovenčala poročno obleko, materi. Dovolite, da vam s tem izrečem svoje spoštovanje, vam, ki ljubite svojo mater bolj kot vse drugo. Prosim vas, sprejmite malo svotico! Akoravno ne bo dičila moje poročne obleke vrtnica izredne lepote, imam pa to zavest, da sem rešila dobro hčerko iz zagate! Vaša Klementina.“

„O mati, moja predobra mati!“ šepetala je Marija in roke je sklenila k vroči molitvi. „Ti si me zapustila, a v nebesih si mi še vedno blizu, tam gori čuješ nad menoj in me varuješ zlega in prosiš meni božjega blagoslova.“

Smešničar.

* **Porednež.** Starikava gospodičina: „Dečko, pazi, da me tvoj pes ne ugrizne!“ — Porednež: „O ne, moj pes ne grize.“ — Gospodičina: „Pa vendar kaže zobe.“ — Porednež: „Ko bi vi imeli tako lepe zobe, bi jih tudi kazali.“

* **Na železnici.** Popotnik: „Jaz bi bil rad sam v vozu.“ — Sprevodnik: „Ali hočete spat?“ — Popotnik: „Ne, a vsled britkih izkušenj sovražim vse ljudi in se jih izogibljem kolikor mogoče.“ — Sprevodnik: „Torej prosim vstopite tukaj“ — in mu odpre živinski voz.

* **Zvit izgovor.** Žena (možu, ki pride pozno v noči domov): „Tako pozno prihajaš, ura bije že eno.“ — Mož: „Draga moja, manj kakor eno vendar ne more biti.“

* **Psovka.** A: „Gospod, vi ste dejali, da imam nekaj čevljarskega na sebi.“ — B: „Dà!“ — A: „In na kaj ste pri tem mislili?“ — B: Na vaše čevlje.“

lezen. — Žena železniškega čuvaja v Šmartnu pri Celovcu, Ana Feichter, je skočila dne 1. t. m. zjutraj pod vlak. Bila je takoj mrtva.

Po slovenskih deželah.

Koncerti „Glasbene Matice“ v Ljubljani, v katerih se je trikrat pel o. Hartmanov oratorij sv. Frančišek, so uspeli nad vse pričakovanje sijajno. Pod vodstvom skladatelja samega, o. Hartmana, ki ni mogel prehvaliti izborna izvežbanega zbora „Glasbene Matice“, je pokazala naša Matica, kaj premore neumorni trud in požrtvovalno delovanje. V resnici more biti ves slovenski narod ponosen na ta zavod, obenem pa tudi hvaležen onim, ki so povzdignili ta zavod na tako visoko stopnjo dovršenosti. V prvi vrsti je to zasluga zborovodje g. Mat. Hubada. Prepričani smo, da je gosp. Hubadu srce utripalo veselega zadoščenja, ko je videl, kake plodove je obrodilo njegovo požrtvovalno delovanje. Sedaj pa nekoliko o koncertu samem. Oba zbora, ženski in moški, sta bila popolnoma kos svoji nalogi. Posebno nam je ugajalo ono nad vse fino niansiranje, oni pianissimi, kakor smo jih slišali le pri zboru starega Slavjanskega. Solisti so izvršili svoje vloge kar najbolje, posebno pa gospod vitez Cammarotta v ulogi sv. Frančiška s svojim srebrnočistim tenorjem, ki je občinstvo naravnost očaral. Nič manj nam ni ugajala gospa Kury s svojim sopranom in altistinja gospica Holeczek, ki je posebno v dvospevu z g. Stejskalom, basistom dunajske dvorne opere, dosegla vrhunec pevske umetnosti. Udeležba je bila ogromna, nad 1600 oseb. Reči se mora, da je vladal vzoren red. Občinstvo je znalo ceniti i glasbo i kraj, na katerem se je izvajala, z eno besedo, koncert je tako veličastno uspel, kakor še nobeden. Radi verjamemo skladatelju, o. Hartmanu, ki je izjavil, da je bilo izvajanje v Ljubljani tako lepo, da se ž njim ne dá primerjati ono na Dunaju, v Rimu in Monakovem. S tem je dovolj rečeno. Nesramno se nam pa zdi pisarjenje ljubljanskega dopisuna graške „Tagespošte“, ki trdi, da je gnala občinstvo h koncertu gola radovednost in da je bil koncert samo nekaka akcija ljubljanskega strankarstva. Fej! Mi pa vemo, da veje iz tega dopisa edino le črna zavist, ker nam Nemci s svojo „filharmonično“ družbo ne sežejo niti do gležnjev. „Grozde je prekisló,“ rekla je lisica...

Slovenska zmaga ob Adriji. Dne 26. apr. so se vršile v tržaški okolici volitve za mestni zastop tržaški, ki je obenem tudi deželni zbor za mesto Trst in okolico. Dosedaj so imeli Slovenci pet odbornikov v mestnem svetu, pri volitvi dne 26. apr. pa so si še enega pridobili, tako da je sedaj vseh 6 okoliških okrajev zastopanih po slovenskih poslancih. V vsakem posameznem okraju so zmagali z večjo večino, kakor je bilo pričakovati. Vsled tega je bilo navdušenje velikansko. Na dan volitve popoldne se je razvilo zmagoslavje po celi okolici. Vsa srca so kipela narodnega navdušenja pod utisom tako divnega slovenskega uspeha! Število slovenskih glasov je jako narastlo, dokaz, da se slovenska zavest ob morju adrijskem vedno bolj vzbuja. Leta 1900. je bilo oddanih v vsej okolici za Italijane 839 glasov, za Slovence 1141, torej v odstotkih 42 odstotkov za Italijane in 58 odstotkov za Slovence. Včeraj pa je bilo oddanih: za Italijane 527 glasov, za Slovence pa 1419, ali v odstotkih: za Italijane 27 odstotkov, za Slovence pa 72 odstotkov. Italijani so torej nazadovali za 15 odstotkov, za kar so napredovali Slovenci. Leta 1900. so imeli Slovenci 302 glasova več nego Italijani, letos pa 885. Italijani so nazadovali za 312 glasov, Slovenci pa napredovali za 278 glasov.

Križem sveta.

Dveletna vojaška služba. Z Dunaja se poroča, da se je najvišje vodstvo avstrijske armade odločilo za uvedbo dveletne vojaške službe. Po vplivu vojnega ministra Pitreicha, se je izdelal v vojnem ministerstvu v tej zadevi načrt, katerega je odobril tudi cesar. Sedaj se izdelujejo v vojnem ministerstvu tozadevne predloge o uvedbi dveletne vojaške službe z dotičnimi pojasnili.

Na Hrvatskem vladajo vedno žalostnejše razmere. Narod je vsled nesramnega postopanja vlade z banom na čelu tako ogorčen, da skuša že skoraj povsod z nasilstvom strčiti s sebe neznosni jarem. Kako postopajo oblasti proti opozicijskim listom, je vsakomur znano; že dalj časa izhajajo listi le v drugi ali tretji izdaji. Da bi pa vlada zatrla sebi nasprotno časopisje, da bi svet ne izvedel, kake gorostasne krivice se godé na njeno povelje, je segla po urednikih. Nedavno sta bila aretirana „Obzorova“ urednika Josip Pasarić in dr. Milan Heimrl. Tretji, M. Marjanović, je prišel za njima na vrsto. Uredništvo „Obzora“ je začasno prevzel dr. Marijan Derenčin. Dr. Heimrla so aretirali na ulici in ga uklenjenega gnali na policijo.

Macedonski dogodki. Iz Stare Srbije in Albanije prihajajo jako resne vesti. Po teh poročilih lahko pride vsak trenutek do klanja kristijanov. Nič ne koristi, da so v nekaterih krajih, kjer

so Albanci najbolj grozili, zbrani turški vojaki. Albanci se potegujejo nazaj in ropajo kristjanske vasi. Sedaj je nad 60.000 Albancev oboroženih. Vsled grozečega nastopanja Albancev se je izvršitev reform ustavila. Albanci se zbirajo v gorah in čakajo, kaj sklene njihov vojni svet. Tudi vstaške čete nadaljujejo svoje delovanje, če tudi letos ne bruhne na dan splošni vstanek. Vsak dan se poroča o novih zmagah čet Boris Sarafova. V Carigradu se zelo boje za sultanovo življenje. V posadki sultanove palače so sami Albanci, ki bi utegnili nastopiti proti sultanu, ako bi ostro nastopal proti vstaškemu Albancem. V Carigradu so zaprli 200 albanskih odličnjakov, ker so na sumu, da so v tesni zvezi z agitatorji. Pri Solunu so vstaši z dinamitom razgnali v zrak neki vojaški vlak, v Solunu samem pa so pognali v zrak podružnico otomanske banke. Na raznih krajih mesta se je zgodilo nad 50 eksplozij. Mnogo oseb je mrtvih in ranjenih. V mestu vlada silno razburjenje.

Vsled sramote pred kaznijo obesil se je v Olomucu hišni posestnik Jožef Baar. Meseca januarja je bil radi težke telesne poškodbe obsojen na večmesečno ječo. Ker ni prišel ob določenem času v zapor, šla je ponj policija, ki ga je našla obešenega.

Protižidovski nemiri v Galiciji. V Uhnovu v Galiciji je začelo na več krajih istodobno goret. Raznesla se je govornica, da so zanetili židje iz maščevanja. Kmetje so na to udarli v židovske hiše, podrli okna in razbili vse, kar jim je prišlo pod roke. Židje so jo prestrašeni popihali, kmetje pa za njimi. Orožniki niso mogli ničesar opraviti, ter so morali pozvati vojaštvo, ki je naredilo mir. Pričakujejo novih nemirov.

Lurško jamo hočejo zapreti! Zopet prihaja s Francoskega vest o nečudenem nasilstvu. Župan lurški je dobil od prefekta Hautes Pyrénées poročilo, da francoska vlada namerava v najkrajšem času zapreti lurško božjo pot. Župan je izjavil, da v tem slučaju ne more skrbeti za red, ter je izjavil bojazen, da pride do krvavih nemirov. Mesto živi od romarjev. Prefekt in župan sta se podala v Pariz, da posredujeta pri ministerskem predsedniku. To vest bo gotovo ves katoliški svet sprejel z največjim ogorčenjem in pripravil se bo na odpor.

Kulturni boj na Francoskem. Nedavno so na Francoskem s silo zaprli veliko kartuzijansko tovarno likerjev in izgnali tamkaj nahajajoče se kartuzijance. V ta namen odpotovala sta tjakaj dva eskadrona konjиков. Ko so vojaki dospeli pred kartuzijanski samostan, našli so tam veliko množico demonstrantov, ki so vsklikali proti Combesu in vladi in obmetavali vojake s kamenjem. Vojakom se je slednjič vendar posrečilo razgnati množico. Uhod v samostan in v cerkev so morali s silo odpreti in istotako so tudi s silo izgnali kartuzijance, ki so bili zbrani v cerkvi. Slednjič so samostan in cerkev zaprli in uradno zapečatili. Taka je svoboda v republiki.

Delavski ustanki na Nizozemskem. V tej mali državi se vrše veliki dogodki. Vsi delavski stanovi po celi državi stopajo v splošni veliki štrajk pod geslom odpora zoper nove postave, naperjene proti štrajkom. Najprej so začeli štrajkati delavci na ladjah, ki imajo v svojih rokah do malega ves trgovski promet, ker dovažajo od morja po kanalih v mesto vse blago. Ako ne delajo ti ljudje, stoji ves promet po tovarnah in skladiščih. Temu štrajku se je pridružil štrajk železničarjev, ki so izdali parolo: „Po celi Nizozemski ne sme voziti noben vlak!“ Tem štrajkom pa so se pridružili še drugi in generalni štrajk se bliža. Vsled tega stoji država pred veliko krizo. Vlada skuša z vojaštvom vzdržati železniški promet in nizozemske vlake straži vojaštvo. Ali žal, niti v vojaštvo nima več zaupanja. Po raznih krajih se vrše spopadi, med katerimi je vedno več ranjenih. Po vseh lukah in mestih počiva delo, vse kolodvore straži vojaštvo. Vlada hoče v celi državi proglasiti obsedno stanje, a vodje delavcev pozivljajo iste na mir, da ne dajo povoda vojaštvu za nastopanje. Inozemski vlaki prihajajo redno, a notranji železniški promet počiva. Od 25.000 vojakov, ki imajo služiti, jih je več tisoč na dopustu, a najtežavneje je, ker se vlada na pešče in mornarico ne more zanesti.

Naučni minister o potrebi vzgoje. Te dni je naučni minister sprejel večjo deputacijo katoliškega društva ter med drugim izjavil, da je verska vzgoja v sedanjem času, v katerem preti velika nevarnost prestolu in altarju, bolj nego kdaj potrebna. Ta verska vzgoja je glavna naloga učiteljskega poklica, ker se z njo vzbudi v otroku tudi ljubezen do domovine. Dober katolik je tudi dober patrijot (domoljub). Da pa naši liberalci in socijalni demokratje zaradi tega ne bodo po krivici napadali naučnega ministra Hartla, jim moramo sevé povedati, da je navedene besede izgovoril — bavarski naučni minister.

Starost vladajočih knezov. Najmlajši vladar je španski kralj, šteje še le 17 let. Edina vladajoča ženska, holandska kraljica, ima 23 let. Ma-

rokanski sultan šteje 24, srbski kralj 27, egipčanski kedive 29, afganistanski emir in kitajski cesar 31, laški kralj 34, ruski car 35, portugalski kralj 40, bolgarski knez 42, nemški cesar Viljem 44, perzijski šah 50, japonski cesar 51, grški kralj 52, abesinski Menelik 60, turški sultan 61, črnogorski knez 62, angleški kralj 62, rumunski 64, belgijski 68, avstrijski cesar 73, švedski kralj 74, danski kralj 85 in vojvoda luksemburški 86. Leon XIII. dosegel je najvišjo starost 93 let. Koliko kraljev in vladarjev je tekem teh 93 let pomrlo!

Vladarji na potovanjih. Saksonski kralj Jurij, ki se je dalje časa mudil na južnem Tirolskem, je na Dunaju obiskal našega cesarja. Sprejem je bil posebno prisrčen. — Angleški kralj Edvard je že dalje časa na potovanju. Minuli teden se je mudil v Rimu, kjer je bil gost laškega kralja. Dne 29. aprila je obiskal tudi papeža Leona. V vatikan, k sv. Očetu, pa se ni podal iz kraljeve palače, marveč iz stanovanja angleškega poslanika. S papežem sta se razgovarjala sama malone pol ure. — Tudi nemški cesar Viljem je sedaj v Rimu. Papeža je obiskal dne 3. t. m.

Med šmarnicami streljal. Nekaj groznega se je zgodilo dne 1. t. m. zvečer pri prvih šmarnicah v stolni cerkvi sv. Štefana na Dunaju. Ko je bogoslovec pri Marijinem oltarju molil rožni venec, vstopi se pred oltar nek mlad mož in začne streljati med množico, ki je polnila cerkev. Strah je bil nepopisen. Ljudje so bežali, poskrivali se pod klopi in v kote in le sreča, da jih ni bilo mnogo pohojenih. Storilca so kmalu prijeli. Dognalo se je, da je 27 letni Konr. Hagen, ki je sin nekega pekovskega mojstra in je že mnogo časa brez posla. Bilo se mu je zmešalo. Nevarno je ranil gimnazijskega profesorja Juroszeka, ki je bil v eni prvih klopij. Ustrelil je trikrat. Dve krogli so pozneje našli na tleh.

Maščevalci roparja. Pred približno enim letom usmrtili so roparja Kneisla. Toda kljub temu so se nadaljevala hudodelstva v vaseh Majzak, Aufkirchen, Schweinbach in Geierhofen. Roparjem, tovarišem usmrčenega Kneisla, so prišli še le zdaj na sled in jih prijeli. Bila sta najboljša prijatelja Kneislova, brata Janez in Jurij Vost, ki bodeta brez dvojbe tudi, kakor je bil Kneisl, obglavljena. Brata sta izjavila, da sta se s svojimi hudodelstvi hotela maščevati za smrt svojega prijatelja Kneisla.

Zdravljenje raka. V Simli v Indiji je zdravnik Ross iznašel način, s katerim se s pomočjo posebno pripravljene kuhinjske soli zdravi rak.

Gospodarske stvari.

Sesanje ali napajanje telet. Po nekaterih krajih je silno razširjena tuberkuloza ali jetika pri goveji živini. Tele pride na svet večidel zdravo, in nalezje bolezen še le od krave po mleku. Da to zabranijo, ločijo mnogi gospodarji tele takoj po rojstvu od krave in ga redé s pomolzenim mlekom, ki ga preje prekuhajo. Ta način telečeje reje je izumil Bang. Takemu mleku je pa vselej treba pridejati malo soli in pa fosforno kislega apna ali tudi stlačene krede, tudi je sprva pitati teleta po 4- do 5krat na dan, če nočemo doživeti velike smole. Mnogi se s tem načinom prav hvalijo, drugi ga zametavajo. Kdo ima prav? Da moremo to presoditi, si oglejmo dobre in slabe strani sesanja in napajanja.

Solne strani sesanja. 1. Sesanje je bolj naravno. To je le na pol resnično, namreč ako imamo v misli način, kako jemlje mladenič hrano v sé. Ni pa naravno sesanje z ozirom na čas, kateri ostane pri materi. Puščamo ga namreč le 3 do 8 tednov pri kravi, dočim bi naravno imel ostati 6 mesecev pod njo.

2. Pri sesanju je manj dela s teletom.

Senčne strani sesanja. Tele se preobilno redi in postane preveč tolsto, ko ga pa odstavimo, pa preveč shujša in dobi visječ trebuh od sena. Skoro vso maščobo, kar je tele porabi med sesanjem, smatramo lahko za izgubljeno in zapravljeno.

Mnogi trdijo, da so ena izmed posledic zgodnjega odstavljnja telet tudi ozke prsi. Tudi se krava zadosti čisto ne izmolze od teleta in zato trpi njena poznejša mlečnost. Nekateri poudarjajo kot slabo stran tudi to, da teleta vsled obilnega mleka pogosto obolevajo, tudi je odstavljnje za tele in za kravo težavno.

Za napajanje telet se naštevajo kot dobre strani; mlečnost krave se pospešuje s tem, da se vime prepusti človeški roki, ki si prizadeva izločevanje mleka na vso moč pospešiti in to tudi izvrši s tem, da pomolze kravo 3- do 4krat na dan do zadnje kaplje. Kakor pa vsi veste, je ravno prav natančna molža do zadnje kaplje ena najvažnejših sredstev za pomnožitev mleka. Napajanje telet, ki smo jih odločili za naprej, je pa tudi umni rejni mnogo bolj primerno od sesanja zato, ker dobiva žival svoj delež v določenih enakomernih porcijah in časih, ne pa naenkrat prav na debelo. Načelo napajanja je: tele naj dobi toliko mleka, da ne bo

v rasti nič zadrževano, masti pa prav nič ne potrebuje. Enako bi dajali mladiču toliko časa mleko, da bi ga dobival v divjini, potem lahko imenujemo napajanje naravneje od sesanja, le način sprejemanja hrane je drugi.

Kot slabo stran napajanja navajajo, da ni naravno, kar moramo priznati, in da zahteva veliko točnost, skrbnost in snažnost, tudi s tem se vjemamo, pa le s pripombo, da vse te lastnosti slovenski gospodinji, ki ima navadno odreja teleta v rokah, — krasno pristojte. *Sovljanov.*

Vabila.

Posojilnica za Škofiče in okolico ima svoj letni občni zbor v nedeljo dne 10. maja ob 1/22. uri popoldne v svojih prostorih v Škofičah z običajnim dnevnim redom. K prav obilni udeležbi vabi vse zadržnike *načelnistvo.*

Hranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Pilberku ima svoj letni občni zbor dne 10. maja 1903 ob 3. uri popoldne v posojilniških prostorih v Šmihelu s sledečim vspešdom: 1. Poročilo o letnem računu. 2. Sklepanje o razdelitvi čistega dobička. 3. Volitev odbora. 4. Sklepanje o spremembi pravil. 5. Razni nasveti in slučajnosti. — Ako bi se ne sešlo o določenem času potrebno število udov, se vrši zborovanje ob 1/24. uri istega dne pri vsakem številu navzočih članov. K obilni udeležbi vabi *načelnistvo.*

Slovenci, spominjajte se Velikovške šole!

Loterijske številke od 3. maja 1903.

Linc	51	25	24	34	1
Trst	81	83	52	40	72

Listnica vredništva. Radi tehničnih ovir, ker se ravno te dni na novo preslikavajo prostori družbene tiskarne, se je morala ta številka prej kakor navadno zaključiti in je vsled tega moralo več dopisov in poročil izostati.

NAZNANILA.

Ako si hočete po ceni in dobro pravo švicarsko uro

kupiti, obrnite se zanesljivo do

H. Suttner-ja, urarja v Kranju, ker te ure so po celem svetu znane kot najboljše. Zahtevajte najnovejši veliki cenik, ki ima blizo 600 podob, katerega Vam pošlje zastoj in poštne prosto.

Izborna zaloga zlatnine in srebrnine.

Istrska klet v Beljaku.

„Istrska vinarska zadruga v Pulju“ je v Beljaku, **Freihausgasse 3**, otvorila za Koroško svojo **podružnico**, katera razprodaja zadruga vina na debelo in drobno, ter udano vabi prijatelje dobre kapljice na obisk.

Cene na debelo:

Teran II.	K 34.—
„ najfinejši	„ 40.—
belo vino	„ 36.—
muškatelec	„ 56.—

Cene na drobno z zapečatenosteklenico:

Teran II. vel. stekl. okrog 1 liter vsebine	K —70
„ mala „ „ 1/2 litra „ „	—32
najfinejši velika „ „ 1 liter „ „	—78
„ mala „ „ 1/2 litra „ „	—36
belo vino velika „ „ 1 liter „ „	—74
„ mala „ „ 1/2 litra „ „	—34
muškatelec vel. „ „ 1 liter „ „	—94
„ mala „ „ 1/2 litra „ „	—44

Steklenice se vzamejo za lastno ceno nazaj, in sicer velika za 21, mala za 7 vinarjev.

Vina v steklenicah:

Muškati beli, najfinejši, steklenica z 1/10 litra	K 1.40
„ rdeči (vin di rose) steklenica	„ 1.40
Refoško steklenica z 8/10 litra	„ 2.—

Opomba. Naša zadruga edina pošilja istrska vina za dunajsko meščansko klet. — Za pristnost vina jamči zadruga.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na aceten, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlince za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

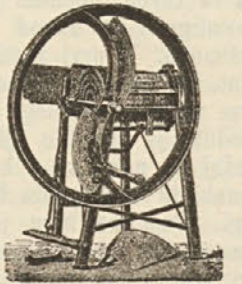
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastoj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.
vsečina 500 gramov.

Kathreiner

Kneippova sladna kava

v polnih zrnih.

Kathreinerjeve tovarne za
Monakovo.

Štedilno milo z znamko „jelen“

je izredno dobre kakovosti, je jako izdatno in zajamčeno čisto.

Na prodaj je po vseh boljših prodajalnicah tacega blaga.

Paziti je na gorenjo varstveno znamko.